

Gerechtshof Amsterdam

Datum: 24 februari 2017

Zaaknummer: 200.191.713/01

AKTE OVERLEGGING EN TOELICHTING AANVULLENDE BIJLAGEN

inzake:

1. **AGEAS SA/NV**,
gevestigd te Brussel, België, in deze zaak woonplaats kiezende te Claude Debussylaan 80, 1082 MD Amsterdam
("Ageas")
advocaten: mrs. H.J. de Kluiver, D. Horeman en J.W.M.K. Meijer
2. **VERENIGING VAN EFFECTENBEZITTERS**,
gevestigd te Den Haag, in deze zaak woonplaats kiezende te Amaliastraat 7, 2514 JC Den Haag
("VEB")
advocaat: mr. P.W.J. Coenen
3. **DRS BELGIUM CVBA**,
gevestigd te Brussel, België, in deze zaak woonplaats kiezende te Maliesingel 20, 3581 BE Utrecht
("Deminor")
advocaat: mr. K. Rutten
4. **STICHTING INVESTOR CLAIMS AGAINST FORTIS**,
gevestigd te Amsterdam, in deze zaak woonplaats kiezende te Westermarkt 2-H, 1016 DK Amsterdam
("SICAF")
advocaat: mr. J.H.B. Crucq
5. **STICHTING FORTISEFFECT**,
gevestigd te Utrecht, in deze zaak woonplaats kiezende te Maliebaan 70, 3581 CV Utrecht
("FortisEffect")
advocaat: mr. A.J. de Gier
6. **STICHTING FORSETTLEMENT**,
gevestigd te Amsterdam, in deze zaak woonplaats kiezende te Barbara Strozziilaan 101, 1083 HN Amsterdam
(de "Stichting")
advocaat: mr. M.H. de Boer

1 INLEIDING

1. Ageas, VEB, Deminor, SICAF, FortisEffect en de Stichting ("**Verzoeksters**") hebben kennis genomen van de verweerschriften van de zijde van respectievelijk Hijmans c.s. en André c.s. van 9 februari 2017 die zijn ingediend tegen het bij uw Hof ingediende verzoekschrift van 20 mei 2016 (het "**Verzoekschrift**"). Naar aanleiding van de verweerschriften dienen Verzoeksters aanvullende bijlagen in, met deze akte ter toelichting daarop. Uiteraard heeft deze akte slechts betrekking (en kan zij slechts betrekking hebben) op enkele punten in de verweerschriften. Voorts ziet een en ander niet op de nadere bijlagen die Hijmans c.s. op 23 februari 2017 heeft ingediend.

De bijlagen betreffen:

Bijlage 15 *Expert opinion* van de Analysis Group

Bijlage 16 Curriculum vitae van dr. A. Plantinga

Bijlage 17 Persbericht van Ageas van 21 februari 2017 en andere publicaties over steun voor de schikking door Archand

Bijlage 18 Achtergrondinformatie over ConsumentenClaim B.V.

2. Ten aanzien van het verweerschrift van Hijmans c.s. is duidelijk dat de facto sprake is van een verweerschrift van ConsumentenClaim B.V. ("**ConsumentenClaim**"). Wij verwijzen naar hoofdstuk 5 van deze akte.
3. Beide verweerschriften worden ingediend door dezelfde advocaat ten behoeve van twee groepen van personen. De eerste groep (Hijmans c.s.) wenst dat de schikking niet verbindend wordt verklaard, de tweede groep (André c.s.) wenst dat nu juist wel, maar wenst tevens de mogelijkheid te behouden op één punt verder te procederen. Dit toont op zichzelf al aan dat van overtuigende bezwaren geen sprake is.

4. De bezwaren en argumenten daarvoor die in de verweerschriften worden aangevoerd kunnen niet leiden tot de conclusie dat de schikking niet verbindend zou moeten worden verklaard. Eerder onderstrepen zij het tegendeel. In het bijzonder doet geen van de geuite bezwaren en argumenten afbreuk aan het feit dat de hoogte van de geboden vergoeding redelijk is in de zin van artikel 7:907 lid 3 sub b BW.

2 DE GEBODEN VERGOEDING IS REDELIJK

5. Verzoeksters hebben in het Verzoekschrift gemotiveerd toegelicht dat de Settlement Agreement voorziet in een redelijke vergoeding die in een redelijke verhouding staat tot de schade die Eligible Shareholders mogelijk hebben geleden. Dat wordt nadrukkelijk ondersteund door een gedetailleerde en minutieuze economische analyse die is vevat in het rapport van de Analysis Group, een zeer ervaren economisch onderzoeksbureau met een uitstekende reputatie, dat Verzoeksters als Bijlage 10 bij het Verzoekschrift hebben overgelegd.
6. Hijmans c.s. betoogt daarentegen dat de vergoeding waarin de Settlement Agreement voorziet niet redelijk zou zijn. De tegenargumenten van Hijmans c.s. komen er in de kern op neer dat de vermeende schade van Eligible Shareholders volgens eigen berekeningen hoger zou liggen dan de berekeningen van de Analysis Group en dat de berekeningen van de Analysis Group ook overigens niet zouden kloppen.¹ Hieronder wordt toegelicht dat de eigen berekeningen van Hijmans c.s. geen enkel inzicht geven in de mogelijke schade van Eligible Shareholders en dat de kritiek van Hijmans c.s. op het rapport van de Analysis Group ongegrond is. Verzoeksters leggen als **Bijlage 15** een aanvullende *expert opinion* van de Analysis Group over, waarop hierna verder wordt ingegaan.

2.1 De 'schadeberekeningen' van Hijmans c.s.

7. Ter onderbouwing van haar betoog dat de schade van Eligible Shareholders hoger zou liggen dan de Analysis Group heeft

¹ Verweerschrift Hijmans c.s., nrs. 193-194.

berekend, doet Hijmans c.s. een beroep op een samenvatting van welgeteld vier pagina's van een beweerdelijk opgesteld, maar niet overgelegd rapport van een anonieme bron en een A4-tje afkomstig van dr. Plantinga,² een medewerker van de Rijksuniversiteit Groningen. Uit zijn CV blijkt geen enkele expertise op het gebied van schadeberekeningen (**Bijlage 16**). Anders dan Hijmans c.s. betoogt, volgt uit de overgelegde samenvatting en de A4 van Plantinga in het geheel niet dat de mogelijke schade van Eligible Shareholders hoger zou zijn dan uit de berekeningen van de Analysis Group volgt.

8. Hoewel in de overgelegde samenvatting nauwelijks wordt ingegaan op het gebruikte model en de gemaakte berekeningen, is wel direct duidelijk dat dit geen enkel inzicht geeft in de schade die Eligible Shareholders mogelijk hebben geleden als gevolg van de vermeend misleidende berichtgeving door Fortis. Verzoeksters hebben de Analysis Group gevraagd de overgelegde samenvatting en het A4-tje van Plantinga te beoordelen. Hieronder worden de belangrijkste opmerkingen van de Analysis Group uit de aanvullende *expert opinion*, waarin de Analysis Group haar bevindingen heeft vastgelegd, nog kort aangestipt (zie verder Bijlage 15, Section VI).
- De door Hijmans c.s./ConsumentenClaim gebruikte methodiek kan geen deugdelijke schadeberekening opleveren. De Analysis Group licht dat nader toe door aan te geven dat het Black-Scholes-Merton model volstrekt ongeschikt is om te worden toegepast onder de volatiele marktomstandigheden die zich in de financiële crisis voordeden.³
 - De onderliggende assumpties en de conclusies die in de anonieme samenvatting worden getrokken zijn onjuist. Dit volgt ook uit de voorbehouden die Plantinga maakt en die nader worden uitgewerkt in de *expert opinion* van de Analysis Group met name in paragraaf 62 van die *expert opinion*.
 - In de door Hijmans c.s. gebruikte methodiek wordt geheel ten onrechte aangenomen dat het gehele verschil tussen de

² Producties 9 en 10 bij het Verweerschrift Hijmans c.s.

³ Bijlage 15, paragraaf 63 e.v.

daadwerkelijke koers van het Fortis aandeel en de verwachte koers van het Fortis aandeel kan worden toegerekend aan de vermeend misleidende berichtgeving door Fortis.⁴ Zelfs Plantinga is het daar niet mee eens: "*Het is niet mogelijk om vast te stellen dat de schade aldus berekend noodzakelijkerwijs volgt uit de onjuiste informatievoorziening aan de aandeelhouder*"⁵ zo stelt hij zelf.

9. Gelet op de hierboven genoemde punten is maar één conclusie mogelijk: de samenvatting van de door Hijmans c.s./ConsumentenClaim ingeschakelde anonieme bron is onbruikbaar als schadeberekening. Plantinga is expliciet gevraagd de berekeningen en het niet overgelegde rapport te onderschrijven.⁶ Plantinga onderschrijft deze in zijn A4-tje echter niet, zoals reeds blijkt uit de vele brede voorbehouden die hij daarin maakt. Wat resteert zijn slechts algemene stellingen die in essentie niets wezenlijks bevestigen, zoals: "*De berekeningen in het model zijn uitgevoerd conform de uitgangspunten die gesteld zijn in het model.*"⁷ Plantinga stelt dus slechts dat berekeningen zijn uitgevoerd op basis van de door Hijmans c.s. geformuleerde uitgangspunten, maar **niet** dat die 'schadeberekeningen' van Hijmans c.s. juist zijn.

2.2 De kritiek op het Analysis Group rapport is onterecht en niet onderbouwd

10. Tegenover de vier pagina's tellende samenvatting afkomstig van een anonieme bron die niet meer inhoudt dan enkele niet onderbouwde stellingen over de mogelijke schade van Eligible Shareholders en het A4-tje van Plantinga, staat het uitvoerige rapport van de Analysis Group zoals ingediend bij het Verzoekschrift, een toonaangevende instantie met meer dan 30 jaar ervaring in schadeberekeningen.⁸ Het rapport van de Analysis Group is opgesteld op basis van een beproefde, aanvaarde methodiek die steun vindt in rechtspraak en economische wetenschappelijke literatuur onder leiding van dr. Van

⁴ Bijlage 15, paragraaf 69.

⁵ Productie 10 bij het Verweerschrift Hijmans c.s., p. 2, onder Conclusie nr. 2.

⁶ Productie 10 bij het Verweerschrift Hijmans c.s., p. 2, onder Inleiding.

⁷ Productie 10 bij het Verweerschrift Hijmans c.s., p. 2, onder Conclusie nr. 5.

⁸ Zie voor meer informatie: www.analysisgroup.com/practices/damages/

Audenrode. Laatstgenoemde is een gerenommeerd expert op het gebied van schadeberekeningen in onder meer *securities litigation*, die in 30 procedures in de VS, Canada en België als expert ten aanzien van schadeberekeningen heeft opgetreden.⁹

11. Hijmans c.s. meent desondanks dat het rapport van de Analysis Group niet zou mogen worden gebruikt. De kritiek van Hijmans c.s. richt zich in de kern op de volgende punten:

- (i) De berekening van het aantal aandelen dat voor een vergoeding in aanmerking komt en in de schadeberekeningen is opgenomen zou niet kloppen.¹⁰
- (ii) De koersinflatie van het Fortis Aandeel zou niet goed zijn berekend.¹¹
- (iii) Het verwateringsrisico zou verkeerd zijn ingeschat.¹²
- (iv) Niet alle aan Fortis gemaakte verwijten zouden in het rapport zijn meegenomen.¹³

12. De kritiek van Hijmans c.s. laat vooral zien dat het rapport van de Analysis Group, al of niet bewust, niet serieus is bestudeerd en in ieder geval niet goed is begrepen. Verzoeksters hebben de Analysis Group daarom verzocht enkele onderdelen uit haar rapport nog eens nader toe te lichten en te reageren op de kritiek van Hijmans c.s. (Bijlage 15). Hieronder wordt aan de hand van de aanvullende *expert opinion* van de Analysis Group en de daarin vervatte toelichting, aangegeven waarom de kritiek van Hijmans c.s. ongegrond is.

(i) *Het aantal aandelen dat voor een vergoeding in aanmerking komt en in de schadeberekening is meegenomen*

13. Een groot deel van het verweerschrift van Hijmans c.s. wordt gebruikt om kritiek te leveren op het aantal aandelen dat zou zijn

⁹ Het CV van Dr. Van Audenrode is opgenomen in Annex A bij het Analysis Group rapport.

¹⁰ Verweerschrift Hijmans c.s., nrs. 28-40 en nrs. 265-285.

¹¹ Verweerschrift Hijmans c.s., nrs. 286-292 en nrs. 323-330.

¹² Verweerschrift Hijmans c.s., nrs. 160-189 en nrs. 331-338.

¹³ Verweerschrift Hijmans c.s., nrs. 293-322 en nrs. 339-341

betrokken in de berekening van de schade door Analysis Group. De Analysis Group heeft in haar aanvullende *expert opinion* nogmaals toegelicht dat alle relevante aandelen in de berekening zijn betrokken. Daarnaast is aangegeven hoe dat economisch moet worden gewaardeerd (Bijlage 15, Section IV). Dat laatste doet niet af aan het eerste, maar belicht wel eens te meer de redelijkheid van de vergoeding. De Analysis Group licht ook toe dat zij bij het beoordelen van het mogelijke verwateringsrisico alle Fortis Aandelen in aanmerking heeft genomen waarvoor onder de Settlement Agreement aanspraak kan worden gemaakt op een vergoeding (d.w.z. zowel Buyer Shares als Holder Shares).

(ii) De berekening van de koersinflatie

14. De Analysis Group heeft in haar rapport toegelicht dat aan de hand van de meest gangbare economisch wetenschappelijke methode ("*event studies*") een berekening is gemaakt van de mogelijke koersinflatie van het Fortis Aandeel die zou zijn veroorzaakt door de vermeend misleidende berichtgeving door Fortis.¹⁴ Hijmans c.s. meent dat de methode die de Analysis Group heeft gebruikt om de eventuele inflatie van het Fortis Aandeel te berekenen onjuist is en richt zich daarbij vooral op het uitgangspunt dat informatie in circa 15 minuten in de koers van een aandeel wordt verwerkt. De Analysis Group heeft de methodiek die is gebruikt voor het berekenen van de koersinflatie nader toegelicht en de kritiek van Hijmans c.s. op het door de Analysis Group gebruikte uitgangspunt uitdrukkelijk weerlegd (Bijlage 15, Section V sub A-C).

(iii) De inschatting van het verwateringsrisico

15. Hijmans c.s. meent dat het verwateringsrisico door de Analysis Group onjuist is ingeschat en beroept zich ter onderbouwing daarvan op de berekeningen die Hijmans c.s. zelf heeft gemaakt. De Analysis Group heeft in haar nadere *expert opinion* besproken waarom de berekeningen van Hijmans c.s. onjuist zijn en nogmaals toegelicht hoe de berekeningen van de Analysis Group op dit punt tot stand zijn gekomen en wat een redelijkerwijze te verwachten

¹⁴ Analysis Group rapport, nrs. 20-30.

opkomstpercentage van Non-Active Claimants is (Bijlage 15, Section V sub D-E).

(iv) De aan Fortis gemaakte verwijten

16. Tot slot stelt Hijmans c.s. dat de Analysis Group bepaalde verwijten die Fortis zijn gemaakt ten onrechte niet in haar rapport heeft meegenomen. Bovendien zouden de drie Relevante Perioden niet juist zijn vastgesteld omdat op de einddata daarvan de markt (nog steeds) niet juist en volledig zou hebben geïnformeerd. Hijmans c.s. kan in dit betoog niet worden gevolgd.

17. Vooropgesteld moet worden dat de Analysis Group zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de geboden vergoeding uiteraard heeft gericht naar datgene waar Ageas en de belangenorganisaties in de Settlement Agreement overeenstemming over hebben bereikt (zie ook Bijlage 15, paragraaf 1). Die overeenstemming vloeit voort uit de vele juridische procedures die sinds 2008 zijn gevoerd waarin over alle feiten en omstandigheden uitgebreid is gedebatteerd. De Analysis Group en de Settlement Agreement nemen dat terecht tot uitgangspunt. Het ligt niet op de weg van de Analysis Group om zich daarover een juridisch oordeel te vormen. Zoals ook blijkt uit de processtukken van alle procedures die door Verzoeksters zijn overgelegd, spitsen de verwijten aan Fortis zich toe op het handelen van Fortis in drie perioden in 2007 en 2008. Alle argumenten die in dat verband van beide kanten (zowel eisers als Ageas) kunnen worden gemaakt zijn eveneens in ogenschouw genomen tijdens de onderhandelingen tussen Ageas en de belangenorganisaties die uiteindelijk tot de Settlement Agreement hebben geleid. Hijmans c.s. negeert dat en doet een poging om nu – in het kader van de beoordeling van de redelijkheid van de geboden vergoeding – het debat te heropenen over de verwijten die Fortis al dan niet kunnen worden gemaakt ten aanzien van de gebeurtenissen die zich in 2007 en 2008 rondom Fortis hebben voorgedaan waarop de Settlement Agreement betrekking heeft zoals beschreven in paragraaf 5.1 van het Verzoekschrift (hierna conform de definitie in het Verzoekschrift: de "**Gebeurtenissen**"). In deze procedure is dat echter niet aan de orde. Het draait thans slechts om de vraag of de geboden vergoeding redelijk is.

Conclusie: de vergoeding die wordt geboden is redelijk

18. De kritiek die Hijmans c.s. uit op het rapport van de Analysis Group is ongegrond, zoals hiervoor is toegelicht. De Analysis Group komt op basis van een wetenschappelijk beproefde methode en een nauwkeurige analyse van de relevante feiten tot de conclusie dat zowel de vergoeding per Fortis Aandeel als het totaalbedrag dat onder de Settlement Agreement is gereserveerd voor Active Claimants en Non-Active Claimants redelijk zijn.
19. Ageas en de belangenorganisaties onderschrijven de conclusie van de Analysis Group dat de vergoeding per Fortis Aandeel voor zowel Active Claimants als Non-Active Claimants redelijk is. Zij menen daarnaast dat de door de Analysis Group gehanteerde methodiek in dit concrete geval een geschikte methode is om de redelijkheid van de vergoeding te beoordelen, gelet op de structuur van de vergoedingen waarbij wordt uitgegaan van een bepaald bedrag per Fortis Aandeel per Relevante Periode.
20. Dat de vergoeding waarin de Settlement Agreement voorziet redelijk is, blijkt overigens ook uit de brede steun voor de schikking zoals reeds is toegelicht in het Verzoekschrift.¹⁵ In aanvulling daarop heeft onlangs ook Archand zich akkoord verklaard met de Settlement Agreement en haar steun daarvoor uitgesproken (**Bijlage 17**).

3 ONDERSCHIED TUSSEN VERSCHILLENDE CLAIMANTEN

21. Hijmans c.s. stelt dat geen redelijke grond bestaat voor het onderscheid dat de Settlement Agreement maakt tussen vergoedingen voor Active en Non-Active Claimants (behoudens de gemaakte kosten). Zoals uit het voorgaande is gebleken, is reeds de vergoeding die ter beschikking wordt gesteld aan Non-Active Claimants redelijk en snijdt de kritiek daarop van Hijmans c.s. geen hout. Dat Active Claimants in aanmerking komen voor een premie doet daar niet aan af.
22. Voorop moet worden gesteld dat er zonder de Active Claimants geen schikking tot stand zou zijn gekomen. Zonder hen zouden de Non-

¹⁵ Verzoekschrift, hoofdstuk 8.7.

Active Claimants in het geheel niet in aanmerking zijn gekomen voor een vergoeding. De Non-Active Claimants hebben daartoe immers zelf geen actie ondernomen. Dankzij de Active Claimants en hun belangenorganisaties ligt er voor de Non-Active Claimants een redelijke schikking en vergoeding klaar. Het totaalbedrag dat dankzij de Active Claimants ter beschikking wordt gesteld aan Non-Active Claimants gaat op zichzelf reeds het bedrag te boven dat in de tot nu toe grootste WCAM-schikking beschikbaar was.

23. Het onderscheidend criterium tussen Active en Non-Active Claimants is - kort gezegd - of Ageas door de desbetreffende persoon in rechte is betrokken, ofwel rechtstreeks ofwel door een belangenorganisatie waarbij de desbetreffende persoon zich heeft aangesloten voordat intensieve onderhandelingen zijn aangevangen met partijen die deze juridische procedures hebben aangespannen. Die juridische procedures hebben geleid tot onderhandelingen over en het sluiten van een schikking, die er zonder die juridische procedures niet zou zijn gekomen.
24. Niet alleen personen die Ageas zelf in rechte hebben betrokken of lid zijn van een bepaalde belangenorganisatie, maar ook diegenen die zich bij een belangenorganisatie hebben aangemeld in verband met de procedure tegen Ageas kwalificeren als Active Claimant. Juist deze personen hebben gewicht in de schaal gelegd van de desbetreffende belangenorganisatie en hun status vergroot en hebben zo Ageas bewogen tot een schikking.
25. Non-Active Claimants zijn die personen of entiteiten die sinds 2008 tot de bekendmaking van de schikking geen activiteiten hebben ondernomen tegen Ageas. Zij hebben Ageas niet in rechte betrokken en zij zijn niet aangesloten bij belangenorganisaties die dat wel hebben gedaan en hebben bijgedragen aan onderhandelingen over de schikking waarmee een vergoeding is bedongen. Zouden zij dat niet hebben gedaan, dan hadden Non-Active Claimants nog jarenlang moeten procederen, ook na afloop van eventuele collectieve acties, die niet voorzien in schadevergoeding, voordat zij eventueel een schadevergoeding zouden hebben ontvangen. Nu echter ligt er een schikking voor waaronder ook diegenen die niets hebben gedaan voor een redelijke vergoeding in aanmerking komen.

Indien een Non-Active Claimant daar geen genoegen mee neemt, dan kan hij of zij alsnog opt-outen.

26. In objectieve zin geldt dat Non-Active Claimants "*free riders*" zijn. Hijmans c.s. beweert dat Verzoeksters stellen dat dit *free rider* gedrag onwenselijk is en dat Non-Active Claimants daarom een lagere vergoeding zouden moeten krijgen. Dat is echter niet wat Verzoeksters tot uitdrukking hebben gebracht. Vooropgesteld moet worden dat Non-Active Claimants geen lagere vergoeding krijgen. Zij komen alleen niet in aanmerking voor de premie die aan Active Claimants ter beschikking wordt gesteld. Dat is redelijk, omdat Non-Active Claimants niets hebben ondernomen dat heeft bijgedragen aan de schikking. Active Claimants hebben dat wel, zoals hiervoor toegelicht, en daarom is het redelijk dat zij een premie ontvangen. Verzoeksters betogen dan ook niet dat *free rider* gedrag niet mogelijk zou (moeten) zijn en dat zij geen aanspraak op een vergoeding zouden hebben - dat *free rider* gedrag wel mogelijk is, blijkt ook wel uit de vergoeding in deze zaak voor deze groep - maar betogen dat deze opstelling geen aanleiding geeft voor het toekennen van een premie.

4 REPRESENTATIVITEIT TEN AANZIEN VAN NON-ACTIVE CLAIMANTS

27. Hijmans c.s. betoogt dat de belangenorganisaties niet representatief zouden zijn ten aanzien van Non-Active Claimants. Dat betoog gaat langs de zaak heen. Het merendeel van de organisaties bij de schikking heeft een collectieve actie ingesteld en zich daarmee juist wel de belangen van ook de Non-Active Claimants aangetrokken, en zij hebben deze belangen tijdens de procedures en tijdens de onderhandelingen over de schikking ook actief behartigd. Als bedoeld zou zijn dat Non-Active Claimants zich niet bij hen hebben aangesloten snijdt dit betoog uiteraard ook geen hout. De crux is nu juist dat Non-Active Claimants niet actief zijn en zich doorgaans dus ook niet bij een organisatie die actief is hebben aangesloten. Dat gezegd zijnde is het overigens weldegelijk zo dat ook een aantal Non-Active Claimants zich inmiddels achter de schikking heeft geschaard, waaronder diegenen die na 31 december 2014 tot de actieve organisaties zijn toegetreden.

28. Alleen al het feit dat, zoals hiervoor in paragraaf 2 werd toegelicht, de vergoeding die onder de Settlement Agreement ter beschikking wordt gesteld aan Non-Active Claimants redelijk is, toont aan dat de belangenorganisaties ook representatief zijn voor Non-Active Claimants. De enige reden dat sprake is van een vergoeding voor Non-Active Claimants - die ook redelijk is - is het feit dat de belangenorganisaties ook namens en met het oog op de belangen van Non-Active Claimants hebben onderhandeld. De belangenorganisaties waren zich er bovendien van bewust dat zich nadien nog personen zouden aanmelden die dan als Non-Active Claimant zouden gelden en een schikkingsovereenkomst alleen dan in aanmerking zou komen voor een algemeen verbindendverklaring als de hoogte van de vergoeding aan Non-Active Claimants recht zou doen aan hun situatie. Gedurende het onderhandelingsproces is de redelijkheid van de vergoeding voor Non-Active Claimants dan ook als uitgangspunt genomen en voortdurend meegewogen.

5 CONSUMENTENCLAIM B.V.

29. In nr. 2 van deze akte is reeds opgemerkt dat het verweerschrift van Hijmans c.s. de facto een verweerschrift is van de besloten vennootschap ConsumentenClaim (**Bijlage 18**). Zo wordt in het verweerschrift meermaals gerefereerd aan deze organisatie en is sprake van dezelfde advocaat die ook optreedt in de collectieve procedure die is geïnitieerd door Stichting Fortisclaim (een initiatief van ConsumentenClaim). Tevens is in de media verkondigd dat ConsumentenClaim verweer zou voeren en ook zij verwezen naar de communicatie van ConsumentenClaim met haar achterban.¹⁶
30. ConsumentenClaim is een louter commercieel gedreven claimorganisatie. ConsumentenClaim heeft, in de woorden van (mede)oprichter de heer Van Dijk, "*een puur commerciële insteek*", wat wordt benadrukt door de *no cure no pay* vergoedingsstructuur die ConsumentenClaim in deze zaak hanteert (zie Bijlage 18) en de verdere opstelling van deze organisatie. ConsumentenClaim heeft zich niet of nauwelijks geroerd naar aanleiding van de

¹⁶ Zie Bijlage 18. Het is Verzoeksters overigens niet duidelijk waarom ConsumentenClaim in dat verband het logo van de Rechtspraak op haar website presenteert (zie Bijlage 18, blad 2).

Gebeurtenissen. Pas medio juni 2016 (drie maanden na de aankondiging van de schikking) is zij – via Stichting Fortisclaim – een collectieve procedure gestart tegen Ageas, op basis van door de inspanningen van anderen beschikbare informatie en bereikte resultaten. ConsumentenClaim heeft dan ook geen enkele bijdrage geleverd aan de schikking.

6 DE REIKWIJDTE VAN DE RELEASE

31. André c.s. stelt dat de kwijting waarin de Settlement Agreement voorziet (de "**Release**")¹⁷ te ruim is, omdat de Release ook zou zien op aansprakelijkheid voor de vermeende vordering van André c.s.,¹⁸ die hoofdzakelijk ziet op de zogenoemde ontmanteling van het voormalige Fortis. André c.s. gaat met deze stelling voorbij aan de ratio van de Release alsmede het bestaan van een opt-outmogelijkheid onder de Settlement Agreement.
32. Het doel van de Settlement Agreement is dat 10 jaar na dato een definitief einde wordt gemaakt aan de jarenlang gevoerde procedures in verband met de Gebeurtenissen in 2007 en 2008, dat verdere procedures zoveel als mogelijk worden voorkomen en dat financiële zekerheid aan zowel Eligible Shareholders als Ageas wordt verschaft. In lijn met het doel van de Settlement Agreement ziet de Release dan ook op alle Gebeurtenissen, waaronder derhalve ook de gebeurtenissen waarop André c.s. haar vordering baseert. Daar staat tegenover dat de vergoeding onder de Settlement Agreement niet beperkt is tot aandeelhouders die aandelen hebben gekocht of gehouden in de Relevante Perioden: alle Eligible Shareholders kunnen in beginsel aanspraak maken op een basisvergoeding en aanvullende vergoeding voor de Fortis Aandelen die zij in de periode tussen 28 februari 2007 c.o.b. en 14 oktober 2008 c.o.b hebben gehouden. Daaronder valt dus ook André c.s. (wat André c.s. overigens ook niet bestrijdt).
33. De vergoeding waarop André c.s. in beginsel aanspraak kan maken is bovendien zeer redelijk, gelet op de geringe slagingskans van de

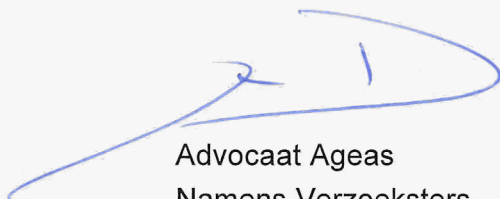
¹⁷ De Release is opgenomen in artikel 5.1 van de Settlement Agreement. André c.s. wijst op artikel 5.1.1; Verzoeksters gaan ervan uit dat artikel 5.1.2 bedoeld is.

¹⁸ Verweerschrift André c.s., nrs. 10, 16.

vordering van André c.s. Nog daargelaten dat de aandeelhouders destijds hebben ingestemd met de ontmanteling van Fortis en er aanzienlijke juridische obstakels in de weg staan aan een vordering ter zake, hebben aandeelhouders die na 3 oktober 2008 aandelen hebben gekocht economisch gezien sowieso geen schade geleden en hebben de aandeelhouders die daaraan voorafgaand aandelen hadden aanspraak op een vergoeding (in ieder geval in wat bekend staat als 'Periode 3'). De verwijten van André c.s. zijn bovendien eerder, en overigens uitsluitend, aangevoerd door FortisEffect en die verwijten zijn op inhoudelijke gronden reeds afgewezen door het Hof.¹⁹

34. Indien André c.s. desondanks van mening is dat de Settlement Agreement geen redelijke vergoeding biedt, kan André c.s. gebruik maken van de opt-outmogelijkheid waarin de Settlement Agreement voorziet. Een aanpassing van de Release kan daarvoor niet als alternatief dienen. Het kan niet zo zijn dat André c.s. een vergoeding incasseert onder de Settlement Agreement zonder Ageas kwijting te verlenen en vervolgens voortprocedeert terwijl de schikking en de WCAM-procedure nu juist beogen om aan de onzekerheid voor zowel de vennootschap als beleggers en andere stakeholders een eind te maken.

Amsterdam, 24 februari 2017

Advocaat Ageas
Namens Verzoeksters

¹⁹ Hof Amsterdam 29 juli 2014, JOR 2014/300.